

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ausonio, Dionysio Correctori. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

que honoris studio, sed ut hominum salutem consulant, ea agunt, quæ agunt.

Aphrodisio Presbytero. 8.

Quandoquidem ei, qui mœrore obrutus & profligatus est, molestorum narratio solatij non nihil affert, ac præsertim cum ad synceros amicos fit (silentio quippe ingrauescit calamitas. Per multi siquidem ob pectore pressas ac silentio traditas miseras suas in graues & periculosos morbos inciderunt) idcirco eos, qui calamitates suas commemorare cupiunt, blâdè ac suaviter admittere oportet, ac posteaquã illi per huiusmodi sermonem dolore leuati fuerint, tum demum, eam, quam par est medicinam adhibere. Nam si confestim ipsi ora obstruamus, tum inhumaniorum hominum existimationem colligemus, tum remedium imbecille atque inualidum reddemus, nimirum ipsa doloris flamma illud repellente. At si mitigato dolore pharmacum imponamus, duplex lucrum consequemur, alterum quod humani ac misericordes erimus, alterum quod morbum depellemus.

Anfonio, Dionysio Correctori. 9.

Eos, qui de rebus iudicant, acutissimo ingenio esse oportet, & eorum, qui loquuntur facundiam, & eorum, quæ dicuntur, probabilitatem ac verisimilitudinem missam facientes, sensa ipsa introspicere, atque hinc expiscantes, veritatem haurire queant.

Heraclidi Episcopo. 10.

Vox hæc λόγον, vir eruditissime, non unam duntaxat significationem habet. Cum enim prima syllaba acuitur, oraculum significat. Cum autem secunda, id quod ex diuino præscripto Pontificis pectori impositum erat, quasi λόγος ἱερὸν, id est, rationis sacrum, aut domum, aut delubrum. Quoniam autem, cur Pontificis pectori imponeretur, ex me quæris, hoc

ὀλιγοῦσιν ἐβάρηθρον. ἔ γὰρ φιλοσοφῶντες ἀλλὰ τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρώπων φροντίζοντες, δρωσὶν ἂν δρωσὶν.

Ἀφροδισίῳ πρεσβυτέρῳ. η.

Ἐπειδὴ φέρει πᾶσι τῶν ἀσθενῶν τῶν ἐκ τῆς λυπῆς ἐβαπτισμένων τῆς λυπῆς ἢ ἀφῆγησις, καὶ μάλιστα ὅταν πρὸς γνησίως γίνηται. ἢ γὰρ πᾶσι πολλοὶ τοῦ καρτερήσαντες, καὶ σιγῆ ταῦτα ἀσθενῶντες, εἰς χαλεπὰ ἀειπέσοι πάθη, καὶ τοὺς ἐκλεμνῆς τὰς ἐαυτῶν διηγεῖσθαι συμφορὰς, ἡμέρας προσέειπον, καὶ μετὰ τὸ κρυφιοῦναι διὰ τῆς λόγων τὸ πάθος, τότε πῶς ἐκλεμνῆς προσφῆρει θεραπεῖαν. εἰ μὴ γὰρ ἐξ ἀρχῆς αὐτὸς ἐπιτομισοῦμεν, καὶ ἀσυμπάτων κτησόμεθα δόξαν, καὶ τὸ βόηθημα ἀσθενῶν σποφασοῦμεν, τῆς ἀκμῆς αὐτῶν παραθεσόμεν. εἰ δὲ μετὰ τὸ κρυφιοῦναι τὸν πόνον ἐπιθέημεν τὸ φάρμακον, δύο κερδανόμεν, καὶ τὸ συμπάθειν εἶναι, καὶ τὸ μὴ διαμαρτεῖν τῆς θεραπεῖας.

Ἀδωνίῳ, Διονυσίῳ κορρίπτε. θ.

Χρὴ τὸς τῆς πραγμάτων κριτὰς, ὄξυτάτης εἶναι πρὸς τὸ νοεῖν, ἵνα καὶ πῶς τῆς λεγόντων δεινότητά, καὶ τῆς λεγομένων πιθανότητά παρέηται, εἰς αὐτὸ τὸ βᾶθος τῆς νοημάτων ἡρῆσαι διωθήειν, καὶ κἄνθεν ἠπρεύσαντες, ἀνιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν.

Ἡρακλείδῃ ἐπισκόπῳ. ι.

Τὸ λόγον, ὡς ἐλογμῶτατε, ἔ τὸ αὐτὸ μινύει ἀλλ' ὅταν μὲν ἢ πρώτη ὀξύηται συλλαβῆ, λεγομένου διλοῖ ὅταν δ' ἢ δευτέρῃ, τὸ ὅτι τῶ σφῆς τῶ ἀρχερέως ἐπιτελλόμεν θεασίαν, οἷον λόγος ἱερὸν, ἢ οἶκον, ἢ τέμενος. ἐπειδὴ δὲ φῆς, καὶ τίνας ἐνεκεν τῶ σφῆς τῶ ἀρχερέως ἐπέτητο; φημί, ὅτι πρῶτον

τον